

Ciutadans, joguina trencada

RUPTURA · Robles trenca amb Rivera i deixarà l'escó al Parlament i la militància l'1-S EUROPEES · El pacte amb sectors ultracatòlics per al 7-J posa en qüestió el laïcisme que havia reivindicat la formació

ALBERT BALANZÀ

AVUI, 27 d'abril del 2009

Albert Rivera i Antonio Robles es van conèixer al juliol del 2006 a Bellaterra, tres minuts abans de ser proclamats president i secretari general del primer partit espanyolista que trencaria mesos després les costures del clàssic sistema pentapartit de Catalunya i es plantaria amb tres diputats al Parlament. Tant l'un com l'altre hi van arribar per camins diferents: Rivera, exalumne de Francesc de Carreras -responsable del Foro Babel i dels intel·lectuals que van impulsar Ciutadans- havia fet cas a la seva mare i havia trucat a la porta d'allò que era, per al gran públic, poc més que un manifest liderat per Albert Boadella, Arcadi Espada i Carreras. Robles era l'arquitecte a l'ombra del projecte de Ciutadans (fil conductor a peu de carrer des dels 90 dels intel·lectuals i ben relacionat amb Rosa Díez, Vidal-Quadras o Jiménez Losantos), motor d'entitats bilingüistes (Asociación por la Tolerancia) i dels intents de creació d'un partit dit no nacionalista a Catalunya (España Mestiza, INN?). Rivera tenia una trajectòria política nul·la i havia votat PSC al Parlament el 1999, PP a les generals el 2000, CiU a les municipals el 2003...

"Jo era a la cafeteria amb Boadella aliè a la constitució de l'executiva i em va trucar Espada que pugés, em va proposar el càrrec, vaig condicionar-lo pensant que no acceptarien Juan Antonio Cordero -un tio d'esquerres [i exalumne de Robles]- i tot seguit em vaig trobar en una roda de premsa amb Rivera i Teresa Giménez Barbat per presentar

l'acord", explica Robles. Quan encara no han passat tres anys, tot s'ha acabat amb l'esclat de Ciutadans: la pugna dels últims anys entre Rivera i Robles, representants de les ales liberals i d'esquerres de la formació, ha reventat amb l'anunci d'aquest últim de dimissió dels càrrecs institucionals i l'adéu al partit com a militant. José Domingo, company de fatigues de Robles des de fa dècades, s'està pensant fer el mateix però encara no ha pres cap decisió. L'1 de setembre, Carmen de Rivera, 4 a la llista del Parlament, podrà substituir Robles, que tancarà per ara l'aventura política i tornarà a fer de professor d'institut.

La decisió de Ciutadans de concórrer en la coalició Libertas a les europees, adoptada per Rivera, amb una amalgama de partits allunyats dels postulats bàsics de Ciutadans, ha dinamitat la feble estructura de la formació, sobrepassada mediàticament i en vots a Espanya -no a Catalunya- per Unión, Progreso y Democracia (UPyD). El pacte amb l'exdirector de l'ONCE i exmilitant d'UDC, Miquel Duran, i el multimilionari ultracatólic irlandès Declan Ganley, ha fet saltar pels aires el laïcisme que propugnaven els papers de C's en una maniobra que pocs han entès.

Un dels primers contactes que va fer el líder de Libertas a Espanya va ser amb Santiago Abascal, president de la Fundació per a la Defensa de la Nació Espanyola (DENAES), famosa per haver fet processar Pepe Rubianes i Albert Om per unes declaracions del desaparegut actor a TV3. La jugada no ha estat aliena a la voluntat de l'exdiputat vidalquadrista Julio Ariza, el primer que va parlar en castellà a la cambra als anys noranta i ara amo del grup Intereconomía. El resultat, el que podran votar els electors el 7-J, és una proposta que Rivera intenta vendre des del progressisme en l'ampli argumentari que el partit ha difós per justificar l'acord, però que s'agermana amb referents europeus tan

polièdrics com els euroescèptics catòlics irlandesos Libertas, la Lliga de les Famílies polonesa (que ha donat suport electoral als franquistes AES de Blas Piñar) o el Moviment per França de Phillipe de Villiers (competidor de Le Pen). Altres contactes de nivell impliquen La Destra, l'escissió a Itàlia de l'Aliança Nacional de Gianfranco Fini després de l'últim gir centrista, o moviments salazaristes a Portugal.

Cap dels intel·lectuals que van impulsar el partit han sortit a defensar l'acord de Rivera, ni els més proclius Francesc de Carreras o Félix Ovejero, que van sortir victoriosos del segon congrés en què Rivera va derrotar Robles. Rivera i Robles ja es van enfrontar fa un any per la destitució del gerent del partit. Aleshores Robles va deixar la secretaria general. Ara deixa C's enfrontat als que titlla de "nouvinguts" al moviment.